Drömmaren

Han stänger sin dörr, han sluter
Sitt öga för livets ve,
Där kampen betsar och jagar,
Han vill blott det sköna se.

Må bördan hopas allt tyngre
På nödens skälvande rygg,
Må smutsen och hatet stiga,
Om själv blott han sitter trygg!

Och själv han sitter i trygghet,
I tysta, lugna gemak
Och drömmer drömmar och skapar
En värld efter egen smak.

En värld, som den borde vara,
Harmonisk och skön och rik,
Förutan en skymt av trasor,
En aning om jämmerskrik.

Men medan han nöter stunden
Och drömmer dagen lång,
Går verkligheten därute
Sin gamla, sin kända gång.

Av fröjd och av smärta blandad
Av ära och smuts och skam.
Den för den goda till räddning,
Den starke till seger fram.

Och efter kampen och mödan
Ger livet omsider svar,
Och bristande ögon skåda
Till sist vad dess mening var.

Blott dåren, han som stängde
Sig inne för livets ve,
Han ingenting skall förnimma,
Och ingenting skall han se.

Hans hjärta skall torka och vissna
Förutan frukt och blom,
Och hans själ skall jaga mot döden
Som en skugga, lätt och tom.

Kyrkans oskadliggörande

En ny broschyr av d:r Henrik Petrini.

Kyrkans oskadliggörande, lektor Henrik Petrinis på Tidens förlag utkomna broschyr, är utan tvivel en skrift, som kommer att väcka åtskillig debatt, anmärker J. D—n i Socialdemokraten i Stockholm.

Den radikale skolmannen, vars mångåriga kamp mot religiös vidskepelse och särskilt mot den vidskepelse som i form av obligatoriskt läroämne påtvingas de folkskolepliktiga barnen, ju är allbekant, älskar givetvis inte den svenska statskyrkan. Men han tror heller inte att det gammalradikala kravet på kyrkans fullständiga skiljande från staten skulle vara någon obetingat lycklig lösning — förutsatt att det i en handvändning kunde genomföras. En ofördragsam luthersk frikyrka utanför all statlig kontroll skulle, enligt hans förmenande, vara ett värre ont än det nuvarande tillståndet. Som det nu är erbjuder statskyrkan den religiöst indifferent ett visst skydd mot de kristnes intolerans. I Amerika, där ingen statskyrka existerar, har däremot konkurrensen mellan de privata kyrkosamfunden gjort den kristna fareseismen till en olidlig maktfaktor i samhället, så att den enskilde medborgaren rent av är tvungen att i det yttre praktisera någon form av kristen vidskepelse för att bli ansedd som hederlig karl.

Lektor Petrini vill alltså inte släppa lös kyrkan på egen hand — allra minst försedd med de maktmedel, som skulle ligga i fri disposition av kyrkor och övriga betydande materiella värden, som den nuvarande statskyrkan förfogar över. Hans program går ut på att oskadliggöra kyrkan genom en lämplig maktbeskärning, under det den allt fortfarande tillåtes existera som statskyrka. Han anser det t. o. m. inte otänkbart att en sålunda reformerad kyrka kunde få vissa samhällsnyttiga uppgifter att fylla t. ex. att utrota vidskepelse i st. f. att verka för den, att verka för folkupplysning i st. f. nu mot sådan, att arbeta för frid och rättfärdighet i st. f. att vara den moderna maktlärans försvarare.

Författaren tycks i detta avseende vänta hjälp av prästerna själva. Ifall prästerna vore oavhängiga av det vidskepliga och andliga högmodiga kyrkofolket, skulle — anser han — den genomsnittliga kulturnivån bland prästerskapet vara högre, ty det finns redan nu bildade teologer som äro besjälade av iver att få verka upplysande och ledande på folken. Men just emedan prästen väljes av det vidskepliga kyrkofolket falla även de mera bildade prästerna undan för menighetens krav på att få ha sin gamla vidskepelse i orubbat bo. Följaktligen blir det nödvändigt, menar förf., att avskaffa alla prästval och låta prästerna tillsättas av k. m:t efter samma befordringsgrunder som gälla för övriga ämbetsmän, d. v. s. examina och tjänstemeriter. Han förutser själv invändningen att en sådan reform vore antidemokratisk men försvarar sig med att "rätten att välja präst är ej en sant demokratisk princip, på sin höjd en demagogisk; den innebär endast rätten för folket att vara orättvist och ej taga den mest meriterade".

I sammanhang härmed vill han göra prästerna mera oberoende av biskoparne och kräver sålunda att — om biskopsinstitutionen över huvud skall bibehållas — regeringen icke skall vara bunden vid prästernas förslag vid biskopsutnämning.

Hans övriga krav äro: folkskolans fullständiga skiljande från kyrkan, religionsbrottslagarnes, prästlöftets och konfirmationens avskaffande och avlägsnande ur den kyrkliga ritualen av "åtminstone den allra grövsta vidskepelsen såsom att kalla lufttrycksgradianten, uppåtstigande luftströmmar och molnens elektriska laddningar för 'Gud' och läsa böner till dem".

Man torde utan vidare kunna vara enig med förf. i att kyrkan skulle vara en relativt ofarlig institution, om man kommit så långt att alla krav voro lyckligt genomförda. Det är icke ens uteslutet att den kunde få en viss kulturmission i att motverka de frireligiösa samfundens genomgående antikulturella arbete. Detta under förutsättning av att den kulturella och etiska nivån bland statskyrkans prästerskap verkligen skulle genomgå den förbättring, förf. väntar av prästvalens avskaffande.

Folkhögskolans första uppkomst i Sverige

Några minnen av **Leonard Holmström.**

"Jag har drömt om en nära liggande framtid, då Sverige skulle förete en sådan tavla av hög folkbildning, av förnuftigt begagnad frihet, av ädelt framåtskridande, att det i högsta grad skulle äga hela den civiliserade världens sympatier och att det skulle kännas ytterst smärtsamt för alla frihetsälskande folk att tänka, att en sådan nationalitet skulle kunna undertryckas och gå sin undergång till mötes."

Med dessa ord, som uttalades av dr August Sohlman vid Nordiska nationalföreningens sammanträde den 5 december 1867, då han framlade sin "plan till en svensk bondehögskola", har han framställt framtidsperspektivet för den nya skolans verksamhet och uppgift. I sanning ett stolt program för den blivande folkhögskolan! Och för alla tider måste det fastslås, att det är August Sohlman, som givit uppslaget till den svenska folkhögskolans uppkomst.

Det torde vara rätt allmänt känt, att Sohlman under en järnvägsresa sammanträffade med etatsrådet C. Flor, Danmarks förste folkhögskoleföreståndare, och att dennes uttalade ringaktande uppfattning av den svenske bondens medborgaranda kom Sohlman att allvarligt begrunda och söka utreda om det låge någon sanning däri. Resultatet av denna granskning blev dr. O. V. Ålunds studieresa till några danska folkhögskolor och till dr Sohlmans ovannämnda förslag.

Beträffande benämningen bondehögskola, så möter oss detta namn redan 1861 uti en uppsatts av den vakne patrioten, skånske pastorn Carl Rudolf Wulff, som dock väsentligen avsåg en skola med jordbruksundervisning för hemmansägareklassens söner under uppväxtåren.

Då en sak eller inrättning är av behovet påkallad, plägar förslag om dess realiserande framkomma samtidigt på flera håll. Så var det även med folkhögskolan. Nog hade mera tänkande och vakna allmogemän sedan flera årtionden tillbaka känt det som en stor brist, att de ej kunnat skaffa sig annan utbildning och andra kunskaper än den folkskolan, själv i sin första utveckling, kunnat meddela. Det hade dock fattats en yttre anledning att få en ändring i detta hänseende. Men nu på 1860-talet kom den stöt och väckelse, som behövdes. Det var de nya lagarna om kommunalstyrelse och riksdag, som kommo framsynta lantmän att inse behovet av medborgerliga kunskaper och insikter för ett rätt handhavande av ökade medborgerliga rättigheter och skyldigheter. Och det var de unga lantmännen Sven Nilsson i Everöd och Ola Andersson i Nordanå — namn, som sedermera fingo en mycket framstående plats i svenska riksdagens hävder — som oberoende av varandra väckte förslag om inrättande av ett slags förbättrade högre folkskolor, avsedda för vuxen ungdom, den första i Kristianstads läns landsting, den senare i en nybildad lantbruksklubb i Bara härad. Det var i september 1867 således något tidigare än Aftonbladets redaktör framlade sin plan om folkhögskolans inflyttande på svensk botten. Huru dessa förslag sedermera utvecklade sig skulle bliva för långt att relatera i en tidningsartikel. Vi inskränka oss därför till att nämna därom, att net var tre allmogemän (såsom man så kallade lem), som dels väckte förslag om upprättandet av nya skolor för medborgerlig uppfostran, nyssnämnde Sven Nilsson och Ola Andersson, dels kraftigt verkade för förslagets realiserande var i sin ort — dessa jämte riksdagsmannen Jonas Andersson i Häckenäs i östergötland. Men det var män med större kunskaper och lärareerfarenhet, som stodo dem bi och gåvo den slutliga formen för skolorna, nämligen den gamle varmhjärtade prosten C. A. Bergman i Vinslöv, "doktorn i tre kaulteter", som genom sin tidigare bekantskap med den danska folkhögskolan hjälpte Sven Nilsson på rätt spår regementsveterinären, fil. d:r Olof Phersson-Bendz på Alnarp, som stod vid sidan av Ola Andersson, och slutligen dr O. V. Ålund själv, som tog initiativet till den första folkhögskolan i östergötland först förlagd till Herrestad, sedan till Lunnevad.

ORDET FRITT.

Alla Svenska Canada-Tidningens prenumeranter äro välkomna att yttra sig i denna avdelning. Följande regler ha vi emellertid sett oss nödsakade att uppställa: (1) Skriv endast på en sida av papperet och med blick. (2) Skriv så tydligt, kortfattat och på sak gående som möjligt. (3) Undvik hätska utfall mot olika tänkande. (4) Anonyma uppsatser publiceras ej. (5) Diskussion i religiösa ämnen är förbjuden. (6) För i denna avdelning gjorda uttalanden ikläder sig redaktionen intet som helst ansvar. — RED.

HEMLANDSTONER

Mel.: "Safety First-Officeren".

Spårvagnen drog framåt i kvällen och jumpa
Och gumpa och gnissla och fräste och skumpa,
Så gatsmutsen rök upp mot himlen den blå.
Ja, det var rent vådligt att skåda därpå.

Jag sitter som vanligt och filosoferar
Och hör uppå folket, som kring mig skroderar
Uppslag till en visa det alltid kan ge,
Vad öronen höra och ögonen se.

Omkring mig fanns folk utav alla nationer,
Arbetare, snobbar och tjocka patroner
Samt damer, som förde en hiskelig glamm,
Som menlösa duvor och snövita lamm.

Förbistring i språket, det var som i Babel,
En läspade småsött, en fräste i snabel
Och gomljud förnams uppå tyska ibland
Men ack, utav svenska ej hördes ett grand.

Då plötsligt stod vaghen helt bommande stilla.
Därinne blev ängslan och klagan och villa.
Elektriska ledningar tvärt brutits av,
Och nu rådde mörker som uti en grav.

"My business! I could not stay here any longer!"
Så mumlar en jude med rundpolisonger.
Fransyskan hörs snattra: "Adieu, mon plaisir"!
Förstörd är nu kvällen, och tråkigt det blir!

Och irländar'n knyter sin hand uti fickan,
Blir eldröd i synen, får "Dublinska hickan".
Han ropar till förar'n: "You son of a gun!
What is now the trouble? Hurry up let her run".

Så ensam jag fann mig bland främlingar alla,
Som hördes var en på sitt modersmål tralla.
Om jag uppå mitt sagt ett ord eller två,
Så ville platt ingen mig kunnat förstå.

Men sakta förnams från ett hörn i detsamma
Ett högljudt och långdraget: "D—r a—a",
Det kom som viskning från fädernestrand,
En hälsning från ärans och hjältarnes land.

Mitt hjärta blev uppvärmt och tårarnes källa
Slog över sin brädd över kinden att välla
Ett skönt panorama drog fram för min håg.
Och hemlandets norrsken i dunklet jag såg!

Winnipeg i juli 1918

Fia Jansons Brorson.

SYMPATHY

An expression for the right and best feelings toward our fellowmen. And these feelings show a spirit of life and thoughtfulness and no sluggish carelessness with regard to mankind.

"Sympathy" is also, what every individual finds himself in need of from his fellowmen, and there is no satisfaction or peacefulness or rest with any one unless he can apprehend some "sympathy" moving in the feelings of his coexistent fellowbeing.

Therefore it is of great importance, that we show a true "sympathy" toward or for our co-labourers and cosufferers and that we endeavor to do everything, whatever we can, in order to make them all without exception well contended!

And how different the world would appear to us, if the spirit of "sympathy" would be left to its free growth and development for the purpose of inventing methods and means for individuals and nations to secure each others to the most possible progress and prospering!

But the ways in this case will depend on power of reason and intelligence. Because not even the material things make their just and fair dividends without knowledge and understanding. Let therefore the wise and the able ones come together to figure out, what will be the fair and adjusted portions to the respective credits to each and every identical constituency or personal being! And their "sympathy" will then be of a great benefit to mankind.

A good theory is then by a wise man set forth in the following words: "As to what is the best distribution of wealth there can be no dispute, it is that which gives wealth to him who makes it, and secures wealth to him who saves it".

Oh what a grand theory of proportion this is! And may we come to the practice of the same with the very first possibility! But by what means shall that be accomplished? Shall the wealth be acquired by a free or by a non-free process?

This of course depends on, what kind of freedom it is. If there is a tendency of evil, then there must not be a lawless freedom! For such a process would lead to all kinds of wrong and detrimental doings in making the wealth. And in that case it may be a question, if the maker is entitled to the wealth he has made or not.

But if there is a good and righteous tendency in making the wealth, then it may justly be obtained by any one of two different methods: one with freedom without law, and the other with freedom with law.

But then the principle of righteousness must be so well engrafted in the sympathy, that it can not be plucked away from the same! And it must be so well developed in connection with either perfect knowledge or with perfect inward obedience to the might and will to do right, so that the fair and adjusted giving is applied upon them who have made the wealth. Or if this is not the case, then laws must be regulating the distribution by some fixed measures to the different things to be exchanged between the different makers of the ample provisions of life.

And yet, how are these adjustments made in our time? How is sympathy without lawful prices showing any growth and development in the distribution of material things in proportion of the same being deserved?

Many a time, when a person has worked hard 365 days in the year, this persons debts are setting him in a bad economic shape, and the creditors are ready to attack such a persons property and dispose of the same, often for less than 50 cents on the dollar, although the buyer has immediately got the full value by selling on favorable terms to some one else. And it is in such cases hard to believe, that the speculator was making his wealth honestly by doubling his money at a single moment withouth any other labor than his moneyhandling.

Why not then enact laws to the fixing of moderate prices, as to hinder from such a making or distribution of wealth? If that is not done, all sympathy will in course of time be entirely "knocked out".

If we now for a moment look at the international conditions, there are the same facts. The sympathy has not there either been able to render very much consolation to the weaker nations. And this just because there are no freely good intentions for the same; and laws are not enacted so as to give any sympathy a very remarkable promotion.

But what a grand rule for the favor of sympathy expressed in a sentence from a great ruler, when he says: "A reign of lay based on the consent of the governed and sustained by the organized opinion of mankind".

Yes, a "reign of law"! Such has to be practised—and this "reign of law" must be such as to harmonize with "the consent of the governed"! And then it can be "sustained by the organized opinion of mankind."

As to international unity there must not then be a "reign of law" for the purpose of setting one nation above one or all the others! For that would find no "consent of the governed" nations.

Or would for instance the different nations be contended and consent to be governed by Germany? It can not be possible even if Germany would make "reciprocity" with the nations and grant them all governed "selvdetermination" and all kinds of favors.

And much less would it be to "the consent of the governed", if a strong nation or the organized opinion of nations would try to amalgamize so as to become a single great body of mankind. We take for example Canada, or Russia—yet a greater and more sociable country—and the people would call themselves eastern russians, european russians, and american-russians. No, that would certainly not be a free enough consent of the governed. For it is not so, that nations would be contended with only a record of selfcontroling ones. Therefore a sustaining organized opinion of mankind could only be a confederated one, if there is to be a free consent. For that only could give full freedom of taste and determination of government form. And anything else would be to compulsory.

Reciprocity with a confederate executive power to enact rules for a reign of law based on the consent of the governed would be internationally practible. And all other ways would only tend to be a hinderance for the increase of sympathy and a fair and just serving each other.

As to imperial unity it can be somewhat differently. Foreigners must not then claim the right of maintaining themselves as nations but simply as nationalities. And they must freely consent to be governed by the government, of the land, in which they are. And by right they can therefore be mentioned only objectively, so as to show their kind of nation and people. As Swedes in Canada we ought not therefore to call ourselves swedescanadians, but Swedish-Canadians, which means, that Canadas government is our government, and the laws of Canada are our laws, and we are just adjuncts to the government to which we belong. And our loyalty toward our adopted country grows and our sympathy to our co-inhabitants in the same proportion.

But in any country a free and wilful consent of the governed can come from proportional distribution with regard to international powers of discipline, means of transportation and commerce and currency as well as to the imperial wages and prices on raw materials and all means of production and on products, finished as well as unfinished.

If we therefore wish to have much sympathy we must work out right proportions and get effective fair and adjusted pricelaws, that render to God what belongs to him, to the Cæsar what he has disowed; and to the producing labourer what he has earnestly and diligently made in his honest profession or work!

And it will not be too difficult. Sympathy will help to accomplish the task, provided she is not hindered by lawlessness and crafty speculating and grafting.

K. J. Bring.

TANKAR, REFLEKTIONER OCH IAKTTAGELSER

Den reglementerade prostitutionen har blivit upphävd i Stockholm, Sverige, och Canada-Posten jublar och tackar sin himmelske pappa för det sjumila-steg som därmed är taget på "sedlighetens" väg. Det är väl att märka, den reglementerade prostitutionen som blivit upphävd, den s. k. byråskrivningen och den därmed förbundna officiella läkarbesiktningen. Att den heliga avisan uppe på Logan avenue är enfaldig, det har vi alltid vetat och därför är det ju ingenting nytt att höra att den babblar sitt barnsliga glädjejoller. När den denna gången tror att ett utrotningskrig mot de offentliga osedlighetsnästena vill bliva prostitutionens slutliga ändalykt, är den återigen som vanligt på felspår och det ville kanske löna modan att göra ett försök på att taga den ur villfarelsen.

Det tycks inte bekymra "Posten" så värst mycket vad det skall bli av de från sitt "lagliga" jobb bortkörda glädjeflickorna. På denna fråga svarar den väl som en polismästare här i landet svarade på samma fråga: "Mitt ansvar upphör sedan osedlighetsnästena stängts". Så svarar alla som ha den bestående samhällsordningens bevarande på sitt program. Vilket Posten tydligen har.

Men är samhället utan ansvar med hänsyn till dessa olyckliga, som oftast utan egen förskyllan kommit att hamna på det sluttande planet? Ja, enligt den kapitalistiska och skenheliga hycklarmoralen och rättsbegreppet. Detta samhälle rekommenderar att dessa kvinnor gå till privata välgörenhetsinrättningar och andra sedlighetsnuckor och tigga om råd och förbarmande. I alla städer, där detta s. k. rensningsarbete försiggått, är det alltid ett element av Canada-Postens kaliber, som gått i spetsen. Därför har också resultaten blivit vad de blivit.

Och om också den "reglementerade" prostitutionen upphäves, så står dock den oreglementerade kvar, den prostitution som ter sig ännu avskyvärdare och mera avskräckande än den som hålles inom s. k. lagliga råmärken. Den vill florera överallt såsom den florerar i dag runt om Canada-Postens sedliga husknutar, intill det nuvarande samhällssystemet med alla dess vidrigheter och skändligheter är en saga blott — —

Ingen vill förneka att prostitutionen i vilken form den än framträder, är ett ont som bör utplånas, men då ingenting göres för att utplåna prostitutionens orsak, och icke heller en hjälpande och stödjande brodersoch systers hand räckes de olyckliga, då är ett sådant utrotningskrig, varöver Canada-Posten har kommit i glädjeextas, det vidrigaste skådespel man kan tänka sig, och förtjänar endast tänkande människors förakt.

Låt oss inte glömma att större delen av bordellernas invånare äro arbetarebarn, proletärdöttrar, som antingen drivits dit av nöden, eller också lockats på fall av överklassens söner, vilka efter att ha lekt sig belåtna med sina offer lämnar dem vind för våg åt andra vållustingar, samt sedan söka nya offer bland arbetarklassen. Det är dessa olyckliga offer som antingen hamna på "glädjehusen" eller också söka döden för att bli befriade från skammen och vanäran. Detta är en av detta förträfliga samhälles pestbölder som en del, däribland C. P., tror att det går an att operera bort på ett sätt som visar hur främmande man står inför det ondas orsak. Men ett nytt rättsmedvetande håller på att vakna till liv bland mänskligheten, ett rättsmedvetande och en moral som skattar människan högre än dollarn. Och när detta blir starkt nog, då skall prostitutionen försvinna, ty då försvinna dess orsaker, vilka ha sin rot i det kapitalistiska samhällssystemet.

*

Det är oroliga tider vi leva i. Och inte minst upprört är det i arbetarnes läger. Strejk, strejk tycks vara tidens lösen! När man i dagspressen läser om alla dessa stora arbetskonflikter som utbryta tid efter annan, så får man det intryck att det måste ligga en djupare grund förborgad för all denna oro. Och så är det nog också. Det är med all säkerhet inte endast dessa triviala frågor om lön och arbetsförhållanden, om tvistigheter mellan arbetare och arbetsgivare, som ligga till grund för alla dessa konflikter. Ty arbetarne bliva mera och mera klassmedvetna och varenda klassmedveten arbetare vet att arbetsklassens räddning ligger inte bara i uppnåelsen av en smula högre betalning för sitt arbete eller litet drägligare arbetsförhållande. Hans klassmedvetenhet, som han har förvärvat sig genom trägna studier av de sociala, ekonomiska och politiska frågorna samt vid att granska världssamhällets historia, har lärt honom att endast en radikal förändring av den bestående samhällsordningen kan föra till målet: Arbetets produkter till dem som arbeta.

Därför organisera de sig i starka solida fackföreningar ty de veta att endast och allenast genom organisation kan det bliva möjligt att sträva hän mot målet, ty "Eniga de stå, men söndrade de falla". Men så småningom skall det gå upp för dem att den fackliga rörelsen enbart kan knappast föra dem ett tuppfjät framåt. De få lära att inse att vad de genom den fackliga rörelsen kan frånvrista arbetsköparens ena hand, tar han helt nonchalant tillbaka med den andra. Vad de vinner i form av högre lön få de betala ut genom fördyrade levnadsomkostnader. Och när de då se att de på detta sätt ej förbättrat sin ställning ett jota, så vill de också veta att begagna sig av det politiska vapnet, röstsedeln eller andra medel som stå dem till buds. Den omständighet att de i solida led sluta sig till sina organisationer tyder på, att de med beslutsamhet ämnar att föra kampen vidare. Och kampen skall ganska säkert inte föras endast mot den enskilde kapitalisten och arbetsgivaren, men mot det redan vacklande kapitalistiska samhällssystemet — kolossen på lerfötter — — —

Till och med polismännen, som ju alltid av andra klasser av arbetare ha varit betraktade som den bestående samhällsordningens bulvaner och trogna gårdvarar, ha, åtminstone här i Winnipeg och på en del andra platser, börjat organisera sig i fackföreningar. Och det är håller ingen vanlig syförening, som de här ha bildat, ty de ha redan anslutit sig till de övriga fackorganisationernas centralstyrelse "The Trades and Labor Council", den fruktade och respekterade sammanslutningen och arbetarföreningarnas verkställande råd.

*

Det kan gå underligt till ibland här i världen! Härom kvällen bevistade jag ett massmöte i Industrihallen i anledning av den pågående posttjänstemannastrejken. Mötet var anordnat för att ge allmänheten tillfälle att höra om strejkens orsaker, samt för att få höra hur "landet låg" med hänsyn till opinionen bland allmänheten. Bland talare voro också parlamentsledamoten F. J. Dixon samt en f. d. soldat, numera posttjänsteman och således en av de strejkande. För endast några månader tillbaka stod också mr. Dixon på en talaretribun såsom alltid talande frihetens och demokratiens sak. Det var ifjor höstas, då imperialismens vågor gingo i högsvall. Vi komma väl alla ihåg hur mr. Dixon då blev behandlad av den rasande soldatpöbeln. Hur han av densamma blev nedfost från talarestolen, hur han blev slagen i blod och fick sina kläder rivna i trasor! Densamme f. d. soldat som nu stod på samma platform som mr. Dixon, hade då varit en av dem som hade överfallit honom med hugg och slag samt efteråt varit en av dem som hade petitionerat om mr. Dixons resignation från Manitobas lagstiftande församling. Nu stod de där av samma orsak: Mr. Dixon, den aldrig svikande demokraten, frisinnets riddare utan fruktan och tadel, en äkta folkets man, appellerande till den väldiga församlingen av medborgare om sympati för de strejkande postmännen, varibland äro många av hans förra vedersakare och plågoandar, och f. d. soldater, den en gång så bålde imperialismens förkämpe! De anhöllo om sympati och deras vädjan förklingade icke ohörd. — När dessa två sutto där vid

(Forts. å sid. 5)

Den allvarliga tandfaran

UPPMJUKNING AV GOMMEN.

Pyorrhea, med förtidig förlust av tänderna, är nästan oundvikligt, om ni icke tager vara på eder gom. Här är förklaringen:

Som ni blir äldre, slappnar kroppens vävnader naturligen. Ni ser bevis för denna vävnadsförslappning i halsen. Den går till gommen också. Som ni blir äldre, sjunker gommen under den normala linjen. Brist på vård komplicerar processen. Gommen blir mjuk, svampartad och inflammerad. Sedan har ni Pyorrhea (Rigg's disease). Fyra av fem personer över fyrtio ha Pyorrhea. Och många under fyrtio också.

Låt icke en mjuk gompunkt utveckla sig. Det blir Pyorrhea. Blödande gom tyder även därpå. Om gommen redan börjat sjunka, bör ni besöka en tandläkare genast. Jag specialiserar i denna särskilda del av tandläkarkonst.

Dr. C. C. Jeffrey
"Den noggranne tandläkaren"
Hörnet Logan Ave. och Main St.
Winnipeg, Manitoba.

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN KÖP AKTIER I

HUR KOMMER DET SIG
att så många åkommor, hvilka synbarligen ha trotsat berömda läkares skicklighet, gifva vika för det stilla inflytandet af ett enkelt hembotemedel sådant som
DR. PETERS
KURIKO
Jo, emedan den går direkt till roten af det onda, orenheten i blodet. Den är beredd af rene, hälsogifvande rötter och örter och har varit i bruk i mer än hundra år.
Säljes icke af apotekare. Sändes direkt från laboratoriet.
DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.,
2501-17 Washington Blvd. CHICAGO, ILL.
(Levereras tullfritt i Canada)

Till det svenska folket i västra Canada

AKTIER i Svenska Canada-Tidningen säljes nu, och varje svensk man och kvinna, som önskar se en stark, fri tidning i västra Canada, bör köpa aktier. Vi känna alla inflytandet av en stark press. En stark press kan endast uppstå genom kooperation mellan prenumeranterna och utgivarna. Denna kooperation måste gå längre än blott läsande av tidningen. Varje prenumerant borde materiellt understödja Svenska Canada-Tidningen och taga aktier i den

Revisionsberättelse har publicerats i denna tidning, så att det är onödigt att närmare beröra den finansiella ställningen. Det har vid flere tillfällen sagts, att vi icke kunna konkurrera med tidningarna i Förenta Staterna med avseende på storlek och innehåll, och helt naturligt, ty de flesta av dessa äro utgivna av penningstarka bolag. Svenska Canada-Tidningen har endast begränsade resurser. Om svenskarna i Canada ville samla sig kring denna tidning, skulle vi icke blott kunna konkurrera med utan överträffa dem. Därför bör ni, ärade prenumerant, finansiellt hjälpa oss att erhålla en stark svensk tidning. Värdet därav för den svenska befolkningen i Canada ligger i öppen dag.

Aktierna kosta endast $25 styck. Subskribera nu. Vår manager P. M. Dahl är nu i västra Canada och säljer aktier. Giv honom edert stöd. Köp aktier i Svenska Canada-Tidningen!

Nuvarande skördetillstånd

I FÖRHÅLLANDE TILL WINNIPEG DISTRIKT FARMLAND

Det är ett underförstått faktum, att Red River Valley i år får en god skörd och att det blir en betydlig stimulans i försäljningen av farmland. Om intresserad, efterskriv vår lista, som innehåller speciella gottköp i detta distrikt.

THE STANDARD TRUSTS CO.
346 Main Street, Winnipeg, Man.

Copenhagen

TUGG-TOBAK

Gjord af den mest utvalda, rika, saftiga bladtobak — garanterad absolut ren.

Detta är asken, som gifver eder världens bästa tuggtobak.

HOS ALLA HANDLARE.

För den Bästa Behandling

samt skicklig och samvetsgrann Läkarehjälp rådfråga Dr. Leigh.

Dr. Leigh har gjort **Nerv-, Blod- och Kroniska Sjukdomar** till specialitet och har under sin 30-åriga praktik i Chicago behandlat och botat hvarje tänkbar form af dessa sjukdomar hos män och han har gjort sig berömd för sina kurer af de allra svåraste kroniska sjukdomsfall.

Behandlar pålitligt och framgångsfullt Nervös Svaghet, Hud- och Blod-Sjukdomar, Katarr, Dyspepsi, Reumatism och alla sjukdomar i Bröst, Lefver, Njurar, Blåsa, Mage, Urinlångarne och andra organ. Snart sagdt alla sjukdomar hos män behandlas och botas säkert och varaktigt enligt den mest framskridna och framgångsfulla behandlingsmetod och de bästa och verksammaste mediciner. **Ni kan lita på redbar och skicklig behandling** samt **de bästa mediciner och behandlingssätt.** Mitt arvode är så rimligt, att alla kunna draga nytta af min hjälp. All korrespondens på svenska och ansedd som privat. Mediciner sändas öfverallt.

Rådfrågning, personligen, genom bref eller fråglista, **är alldeles kostnadsfritt.**

Värdefull Läkarebok Fritt

"GODA RÅD" den berömda svenska boken, som Dr. Leigh skrifvit och som behandlar de flesta **sjukdomar hos män, och deras följder samt äktenskapet,** etc., borde läsas af män i alla åldrar. Boken, jämte fråglista, **sändes alldeles gratis och portofritt i slutet omslag till alla,** som insända namn och adress till

DR. L. K. LEIGH, 177 No. State St., B 14, Chicago, Ill.

Kontorstid: Hvardagar 10-4; Söndagar 10-1. Måndags-, Onsdags- och Lördagsaftnar till 8.